

skellige Lovforslag, vi her have til Behandling, vilde medføre en Udgift for Statskassen af omtrent 300,000 Kr. aarlig, det angik næsten altsammen Centraladministrationen og betød en Lønningsforbedring for dennes Embedsmænd af omtrent 25 pCt. Ja, hvis man vil forbedre Lønningerne for Dommerne i de kollegiale Retter og alle de Bestillingsmænd, der høre derunder, med 25 pCt., tror jeg, efter et Skøn, jeg har dannet mig paa Grundlag af de i Betænkningen stillede Beregninger, sikkert at kunne sige, at det ikke vil koste 100,000 Kr., og det er Penge, som ville være overordentlig vel anvendte, og til hvilke vedkommende i høj Grad trænge.

Jeg kunde endnu have Anledning til at omtale en anden Klasse Embeder, der ere stillede ligesom den, jeg her har nævnt, men det ligger mig noget fjernere, og jeg vil indskrænke mig til lige at berøre den. Det er Professorerne ved Universitetet, som ogsaa begynde med 3,200 Kr. Jeg tror virkelig ikke, at man i andre civiliserede Lande nu til Dags lønner de mest fremragende videnskabelige Kræfter, man har, med en Begyndelsesgage af 3,200 Kr. Og det kan ikke en Gang forsvares med, at de som Regel blive ansatte i en yngre Alder, end en Dommer ansættes. Det er derfor ogsaa noget, det efter min Mening er nødvendigt at ændre. Man vil ikke kunne komme bort fra, at der maa ske en Forbedring ogsaa for dem.

Jeg vil blot tillade mig ved denne Lejlighed at henstille til Regeringen at tage disse Ting under Overvejelse og ikke længere end til næste Rigsdagssamling opsætte Fremsettelse af Forslag om Lønningsforbedringer for de af mig nævnte Embeds- og Bestillingsmænd. Jeg kan heller ikke tro andet end, at Vedtagelsen af de Lovforslag, som vi nu om kort Tid skulle stemme om, uundgaelig vil medføre det. Man kan dog virkelig ikke vedtage Love som disse for visse Klasser af Embedsmænd og lade alle andre Embedsmænd i Stikken. Jeg skal derfor tillade mig ikke blot af fuldt Hjerte at anbefale det foreliggende Lovforslag, men ogsaa at anmode om, at vi snart maa komme til at behandle Forslag om Lønningsforbedringer for Domstolenes Embeds- og Bestillingsmænd.

Reedtz-Thott: Jeg ønsker ogsaa gerne at sige et Par Ord om denne Sag og om selve Sagen. Jeg kan kun udtale min Glæde over det foreliggende Lovforslag; det yder jo Ministeriernes Personale Løn-

vilkaar, som ere noget bedre, end de tidligere have været, og det er en Forbedring, som der længe har været Tale om, og som jeg finder, vi for længe siden burde have givet de vedkommende Embedsmænd. Naar jeg har nogen Kritik at ytre overfor Forslaget, gælder den egentlig nærmest den Maade, hvorpaa de højere Embedsmænd blive lønede. Der er jeg lidt i Modsætning til den ærede Taler, der sidst havde Ordet (P. G. C. Jensen), der sagde, at han kunde „gaa med til“, at Generaldirektørerne og Departementscheferne fik denne Lønningsforhøjelse. Jeg kan ikke alene gaa med dertil, men det forekommer mig, at den er meget for lille. Ligesom de andre Embedsmænd ere gaaede en Del frem, saaledes vilde det have været naturligt, at ogsaa de højere Embedsmænd vare gaaede noget stærkere frem med deres Lønninger, end der er foreslaaet her ved denne Lejlighed. Jeg har ogsaa altid haft et Indtryk af, at det har været Tanken, at disse Lønninger skulde begynde noget højere, og under alle Omstændigheder skulde være gaaede noget højere, end det her er foreslaaet. Det kunde jeg have ønsket, thi det forekommer mig altid, at naar en Embedsmand kommer saa højt op i den ministerielle Rangklasse, at han indtager et stort og betroet Embede, bør man ogsaa lønne ham derefter, saa bør han have en Gage, som nogenlunde — det kan jo dog kun være nogenlunde i Sammenligning med private Virksomheder — kan siges at være Betydning for det Arbejde, han nedlægger deri.

Uagtet dette saaledes ikke ganske tilfredsstiller mig, kan jeg dog anbefale Lovforslaget. Jeg vilde derimod have haft en Del større Vanskelighed ved at gøre det, hvis ikke den højtærede Minister havde givet en Forklaring af, hvorfor Udenrigsministeriets Embeds- og Bestillingsmænd ikke ere komne med. Jeg hører, at disse Embeds- og Bestillingsmænd ikke ere komne med paa Grund af en Anmodning fra dem selv, fordi de have ment, at de burde afvente, hvad der kom ud af Arbejdet i den Kommission, som er nedsat. Det forbyrser mig en Del at høre dette, eftersom denne Kommission jo først er nedsat i forrige Efteraar, lige før Rigsdagen traadte sammen, og det forekommer mig, at man maatte vide, at Kommissionen ikke saa hurtigt kunde blive færdig med sit Arbejde. Jeg er selv Medlem af den, og med Undtagelse af, at der har været afholdt et konstituerende Møde, har jeg ikke